18 July 2018

Women's Rights Activists and Human Rights Defenders Condemn the President's Attempts to Reinstate the Death Penalty in Sri Lanka

As feminists, human rights defenders, university teachers, academics, women's rights activists and organizations and as citizens involved in working towards the realization of the equal rights of all people, we strongly condemn any attempts by the President and others in the Government to implement the death penalty.

We were shocked to read international and national news reports about attempts to reinstate the death penalty as a punishment for 'drug dealers' and 'drug traffickers' in Sri Lanka[i]. In a report in the international press, President Sirisena is quoted as having said, "From now on, we will hang drug offenders without commuting their death sentences."[ii]

Sri Lanka has created itself a positive reputation in this regard since the 1970s, commuting death sentences rather than using the death penalty. It set a strong example of progressive humanist values through this policy, internationally, but particularly in the region. Further, all research and study indicates that the death penalty has no impact in reducing the incidence of grave crime.

Since Sri Lanka is a country which considers itself deeply spiritual and religious, we were also shocked to read that religious leaders, such as the Buddhist Mahanayakes and Cardinal Malcolm Ranjith, had agreed with the decision.[iii]

We believe that implementing the death penalty, for any crime, for any reason, will degrade our democracy and undermine the rights of the people. This is a violation of the commitments to the people under international conventions that Sri Lanka has signed on, including the Convention on the Elimination of Discrimination against Women (CEDAW). It will dismantle any hopes we have of building a peaceful, accountable and equal society which values human life and human rights; it further erodes our hopes for a people-centric governance model.

No 'Success' in the Philippines

We also read that this decision was made in order to 'replicate the success' of Philippine President Duterte's 'war against drugs' in the Philippines.

To the contrary, we would like to remind President Sirisena that Duterte's 'war on drugs' has drawn global criticism, as a violation of norms and standards of governance according to international law. Filipina human rights defenders have repeatedly called for an end to the killing, while themselves coming under direct threat and attack under this regime.[iv]

The Human Rights Watch World Report (2018) states that the death toll is now at more than 12,000 in the Philippines, between the violence of armed death-squads and police operations. HRW says that of those executed, a majority were poor, and that the list also included children.[v]

Violence against Women

In the past, the issue of violence against women and girls has frequently been invoked in arguments for the use of the death penalty; particularly cases of sexual violence against minors. In 2015, following the rape and murder of a five-year old, this debate resurfaced. However,

resisting populist demands at the time, the cabinet made a commitment to examine the root causes of such violence.

A news report in the Daily Mirror states that the government may consider including 'rape' and 'murder' in the list of heinous crimes punishable by death, along with drug-trafficking.[vi]

As many of us work on women's rights and try to maintain feminist principles in our practices, we resolutely resist any attempts to justify the use of the death penalty for crimes of sexual violence against women and girls. Most women survivors of violence wish to see true and impartial justice delivered to them through fair trials and convictions, and through a more robust enforcement of existing laws.

Justice for the People

We wish to assert the urgent need for reforms within our justice system. The Sri Lankan justice system often does not deliver justice to the people; we are barred by severe delays in the courts systems, corruption, the abuse of power, and biased and prejudicial proceedings and frequent miscarriages of justice.

Certain persons and groups are severely disadvantaged in this system, because of gender, ethnicity and language, and class and socio-economic status. Certain populations remain criminalized in our penal code (such as those belonging to sexual minorities) and therefore have almost no access to justice, even when they are victims of a crime. We are worried about what the implementation of the death penalty means in a context of continued and increasing militarization, alongside legislation such as the Prevention of Terrorism Act, which dangerously contravenes fundamental human rights.

In a climate of increasing anxiety about the safety of our civil, political and socio-economic rights, we appeal to President Sirisena and others in government to immediately withdraw attempts to re-implement the death penalty in Sri Lanka.

We would also like to remind the President that the people gave the new government a very clear mandate in 2015, and the abolition of the executive presidency was critical to that mandate. We see this latest development as an extension of the President's executive powers and therefore in direct contravention with the people's demands.

---

[i] http://www.dailymirror.lk/article/Sri-Lanka-to-implement-death-penalty-on-drug-traffickers-152493.html

[ii] https://www.theguardian.com/global-development/2018/jul/11/sri-lanka-to-begin-hanging-drug-dealers-to-replicate-success-of-philippines

[iii] http://www.dailymirror.lk/article/Sri-Lanka-to-implement-death-penalty-on-drug-traffickers-152493.html; http://www.dailymirror.lk/article/We-are-in-favor-of-capital-punishment-Cardinal-Ranjith-152621.html

[iv] https://www.amnesty.org.au/philippines-political-human-rights-activists-killed-impunity/

[v] https://www.hrw.org/world-report/2018/country-chapters/philippines

[vi] http://mirrorcitizen.dailymirror.lk/2018/07/12/death-penalty-for-rape-and-murder/

SIGNED BY:

INDIVIDUALS:

1. Prof Savitri Goonesekere
2. Prof Maithree Wickramasinghe
3. Jayanthi Kuru-Utumpala
4. Dr Sepali Kottegoda
5. Kumudini Samuel
6. Rosanna Flamer-Caldera, Executive Director, EQUAL GROUND
7. Hana Ibrahim - Editor Daily/Weekend Express, Co-convener South Asian Women in Media (SAWM)
8. Sonali Gunasekera
9. Shafinaz Hassendeen
10. Sumika Perera
11. Sarala Emmanuel
12. Chamila Thushari
13. Padmini Weerasuriya
14. Bhavani Fonseka
15. Shreen Abdul Saroor
16. Mario Gomez
17. Deekshya Illangasinghe
18. Chandragupta Thenuwara, Artist
19. Jake Oorloff, Artist
20. Bimsara Premaratna, Artist
21. Hasanah Cegu Issadeen
22. Hyshyama Hamin
23. Deanne Uyangoda, Attorney-at-Law
24. Ramani Muttettuwegama, Attorney-at-Law
25. Dharini Daluwatte, Attorney-at-Law
26. Sabra Zahid, Attorney-at-Law
27. Dinushika Dissanayake, Attorney-at-Law
28. Niyanthini Kadirgamar, Open University of Sri Lanka
29. Thiyagaraja Waradas, University of Colombo
30. Anurangi Mendis, City School of Architecture, Colombo.
31. Aaranya Rajasingham, women's rights and peace activist
32. Chathuni Uduwela
33. Priskila Arulpragasam
34. Tehani Ariyaratne
35. Sharanya Sekaram
36. Iromi Perera
37. Mira Philips
38. Cayathri D
39. Chapa Perera, Co-Founder/ Director, Hashtag Generation
40. Charuni Gamage
41. Mahalaxumy Kurushanthan
42. S. Ratnajeevan H. Hoole
43. Pavithra Kailasapathy
44. Annemari de Silva
45. Sr. Noel Christine Fernando, Sramabimani Kendraya
46. Rosemary Fernando, Gampaha
47. Anithra Varia
48. Sr. M. Angela Fernando, Good Shepherd Convent, Amandoluwa
49. Anushaya Collure, civil society activist
50. Sulochana Colombage
51. Damith Chandimal
52. Anuratha Rajeratnam
53. Sharni Jayawardena
54. Ishara Danasekara, Co-Editor, Vikalpa.org
55. Tharanga de Silva
56. Saama Rajakaruna, consultant on Gender Equality and Women's Rights
57. Subha Wijesiriwardena
58. Kimaya de Silva
59. Kamani Jinadasa
60. Shanuki de Alwis
61. Nadeesh Jayasinghe
62. Thenu Ranketh
63. Hans Billimoria
64. Paba Deshapriya
65. EMB Menike
66. Kapila Rasnayaka
67. Sachini Perera, RESURJ
68. Aisha Nazim, journalist
69. Marisa de Silva
70. Senel Wanniarachchi
71. S M Tegal

ORGANIZATIONS:

1. Women and Media Collective, Colombo
2. Suriya Women’s Development Centre, Batticaloa
3. Women’s Resource Centre, Kurunegala
4. Women’s Centre, Ja-Ela
5. Mannar Women's Development Federation
6. DaBindu Collective, Katunayake
7. EQUAL GROUND, Colombo
8. International Centre for Ethnic Studies, Colombo
9. Family Planning Association, Colombo
10. Bakamoono.lk, Colombo
11. Afriel Youth Network
12. Venasa Transgender Network
13. Women's Action Network
14. Feminist Catholic Network
15. Hashtag Generation, Colombo

2018 ජුලි 18

කාන්තා අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාකාරිකයෝ සහ මානව හිමිකම් ක්‍රියාධරයෝ ශ්‍රී ලංකාවේ මරණ දඬුවම යළි ස්ථාපිත කිරීමට ජනාධිපති විසින් ගත් උත්සාහයන් හෙළා දකිති

සියලු ජනතාවට සමාන අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීම වෙනුවෙන් වැඩ කරන ස්ත්‍රීවාදියෝ, මානව හිමිකම් ක්‍රියාධරයෝ, විශ්ව විද්‍යාල ගුරුවරු, විද්වත්තු, කාන්තා අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාකාරිකයෝ සහ සංවිධාන, සහ පුරවැසියෝ ලෙස, මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීමට ජනාධිපති සහ රජයේ අනෙකුත් පුද්ගලයන් ගන්නා උත්සාහයන් අපි දැඩි ලෙස හෙළා දකිමු.

දේශීය සහ අන්තර්ජාතික ප්‍රවෘත්ති වාර්තාවල පළ කළ ආකාරයට, ශ්‍රී ලංකාවේ 'මත් ද්‍රව්‍ය විකුණන්නන්ට' සහ 'මත්ද්‍රව්‍ය ජාවාරම්කරුවන්ට' එරෙහිව මරණ දඬුවම සක්‍රියව යළි ස්ථාපනය කිරීමට ගන්නා උත්සාහයන් සම්බන්ධයෙන් අපි කම්පනයට පත්ව සිටිමු. අන්තර්ජාතික මාධ්‍ය වාර්තාවකට අනුව, ජනපති විසින් පවසා ඇත්තේ "මෙතැන් පටන්, අපි මත් ද්‍රව්‍ය වැරැදිකරුවන්ගේ මරණ දඬුවම් ලිහිල් නොකර ඒ අයව එල්ලා මරනවා" යනුවෙනි.

1970 ගණන්වල සිට මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක නොකර ඊට වඩා ලිහිල් දඬුවමක් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ යහපත් කීර්ති නාමයක් ශ්‍රී ලංකාව වෙත ඇත. මේ ප්‍රතිපත්තිය හරහා අන්තර්ජාතික වශයෙන් ද, විශේෂයෙන්ම කලාපීයව ද, අපේ රට ප්‍රගතිශීලී මානවවාදී වටිනාකම් සම්බන්ධයෙන්, ශක්තිමත් උදාහරණයක් සපයයි. තවද, සියලු පර්යේෂණ සහ අධ්‍යයනවලින් හෙළි වන්නේ දරුණු අපරාධ සිදුවීම අඩු කිරීමට මරණ දඬුවම පැනවීමේ කිසිදු බලපෑමක් නැති බවයි.

ශ්‍රී ලංකාව යනු ගැඹුරෙන් අධ්‍යාත්මික සහ ආගමික වන රටක් යැයි තමන් විසින්ම සලකද්දී, බෞද්ධ මහානායකවරු සහ කාදිනල් මැල්කම් රංජිත් වැනි ආගමික නායකයන් විසින් මේ තීරණයට එකඟ වීම සම්බන්ධයෙන් අපි කම්පනයට පත් වූයෙමු.

ඕනෑම අපරාධයක්, ඕනෑම හේතුවක් සම්බන්ධයෙන් මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම අප විශ්වාස කරන්නේ අපේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ පිරිහීමට හේතු වන බවත්, ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් යටපත් හැරීමක් වන බවත්ය. මෙය කාන්තාවන්ට එරෙහි වෙනස් කොට සැලකීම මුලිනුපුටා දැමීමේ ප්‍රඥප්තිය ඇතුළුව ශ්‍රී ලංකාව අත්සන් කර ඇති අන්තර්ජාතික ප්‍රඥප්ති යටතේ ජනතාව වෙත ඇති බැඳීම් කඩ කිරීමක් වේ. මානව හිමිකම් සහ මානව ජීවිතය අගය කරන සාමකාමී, වගවීමක් සහිත, සමානාත්මතාවයෙන් යුතු සමාජයක් ගොඩ නැඟීමට අපට ඇති කිසියම් බලාපොරොත්තු මේ හරහා බිඳ වැටෙනු ඇත. එයින් තවදුරටත් ජනතාව-මධ්‍යගත කර ගත් පාලන ආකෘතියක් සඳහා අපේ බලාපොරොත්තු තවදුරටත් සෝදාපාළුවට ලක් කරනු ඇත.

පිලිපීනයේ ද 'සාර්ථකත්වයක්' නැත.

අපිට එසේම කියවන්නට ලැබුනේ මේ තීරණය ගත්තේ පිලිපීනයේ ජනාධිපති ඩුටෙර්ටෙ විසින් ගෙන යන 'මත්ද්‍රව්‍යවලට එරෙහි යුද්ධයේ' 'සාර්ථකත්වය නැවත මෙරට අත්හදා බැලීමට' බවයි.

ඊට පටහැනි ලෙස, ඩුටෙර්ටෙ ගේ 'මත්ද්‍රව්‍යවලට එරෙහි යුද්ධය'ට ගෝලීය වශයෙන් දැඩි විවේචන පැමිණි බවත්, අන්තර්ජාතික නීතියට අනුව ආණ්ඩුකරණයේ සම්මතයන් සහ ප්‍රමිතීන් කඩ කර ඇති බවත්, අපි මතක් කර දෙනු කැමැත්තෙමු. පිලිපීන මානව හිමිකම් ක්‍රියාධරයන් විසින් මෙම මරා දැමීම් අවසන් කරන ලෙස නැවත නැවතත් ඉල්ලීම් කර ඇති අතර, ඩුටෙර්ටෙ රෙජීමය යටතේ ඔවුන්ට ද සෘජු තර්ජන සහ පහරදීම්වලට ලක් වීමට සිදුවී ඇත.

හියුමන් රයිට්ස් වොච් ලෝක වාර්තාව (2018) ප්‍රකාශ කරන්නේ මේ නිසා දැනට පිලිපීනයේ සන්නද්ධ ඝාතන-කණ්ඩායම් සහ පොලිස් මෙහෙයුම්වලදී මරා දැමූ ප්‍රමාණය 12,000කට වැඩි බවයි. එසේම එම වාර්තාවේ

කියවෙන්නේ ඝාතනය කරනු ලැබූ අයගෙන් බහුතරය, දුප්පතුන් බවත්, ඒ ලැයිස්තුවට දරුවන් ද අඩංගු වෙන බවත්ය.

කාන්තාවන්ට එරෙහි ප්‍රචණ්ඩත්වය

අතීතයේ දී, කාන්තාවන්ට සහ ගැහැණු ළමුන්ට එරෙහි ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධ විවාදවල දී, විශේෂයෙන්ම බාලවයස්කාර අයට එරෙහිව සිදු කරන ලද ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධ සිද්ධිවලදී මරණ දඬුවම යොදා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් කතාබහ නිතර මතු විය. 2015 වසරේ, දූෂණය කර මරා දැමූ අවුරුදු පහක් වයසැති දැරිය (සේයා සදෙව්මි) සම්බන්ධ සිද්ධියේ දී, මේ කතාබහ නැවත මතුවිය. කෙසේ වුවත්, ඒ කාලයේ ජනප්‍රියවාදී ඉල්ලීම්වලට විරුද්ධ වෙමින්, කැබිනට් මණ්ඩලය විසින් තීරණය කළේ එවැනි ප්‍රචණ්ඩත්වයකට තුඩු දෙන හේතු කාරණා සොයා බැලීමටයි.

ඩේලි මිරර් පුවත්පතේ සඳහන් ප්‍රවෘත්ති වාර්තාවක් ප්‍රකාශ කරන්නේ මත් ද්‍රව්‍ය ජාවාරම් සමග, 'ස්ත්‍රී දූෂණය' සහ 'මිනීමැරුම්' යන කාරණා ද මරණ දඬුවම ලබා දිය යුතු සාහසික අපරාධ ලැයිස්තුවට එක් කිරීමට රජය විසින් සලකා බලනු ඇති බවයි.

අපගෙන් බොහෝ දෙනෙක් කාන්තා අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධයෙන් වැඩ කරන සහ ස්ත්‍රීවාදී ප්‍රතිපත්ති අපගේ භාවිතය තුළ අනුගමනය කරන අය වන අතර, කාන්තාවන්ට සහ ගැහැණු ළමුන්ට එරෙහි ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සඳහා මරණ දඬුවම ලබා දීම සාධාරණීකරණය කිරීමට ගන්නා උත්සාහයන් සම්බන්ධයෙන් අපි දැඩි ලෙස විරෝධය ප්‍රකාශ කරමු. ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වයේ වින්දිතයන් වන කාන්තාවන් බොහොමයක් බලාපොරොත්තු වන්නේ, දැනට පවතින නීති හරියාකාර ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීම තුළින්, සාධාරණ නඩු විභාගයක් හරහා අපරාධකරුවන්ට දඬුවම් නියම කර සත්‍ය සහ අපක්ෂපාතී යුක්තියක් ලබා දීම ය.

ජනතාව වෙනුවෙන් යුක්තිය

අපි තරයේ ප්‍රකාශ කරන්නේ අපගේ යුක්තිය පසිඳලීමේ පද්ධතිය තුළ ප්‍රතිසංස්කරණ සිදු කිරීමේ කඩිනම් අවශ්‍යතාවයක් ඇති බවයි. ශ්‍රී ලාංකීය අධිකරණ පද්ධතිය බොහෝ විට මිනිසුන්ට යුක්තිය ලබා නොදෙයි; අධිකරණ පද්ධතියේ පවතින තදබල ප්‍රමාදයන්, බලය අපයෝජනය කිරීම, සහ පක්ෂග්‍රාහී සහ අගතිගාමී නඩු විභාග සහ නිරන්තරයෙන් යුක්තිය ඉෂ්ට නොවීම ආදිය විසින් අප අවහිර කර ඇත.

ඇතැම් පුද්ගලයන් සහ කණ්ඩායම් මේ පද්ධතිය තුළ තදබල අසාධාරණයට ලක් වෙන්නේ, ඔවුන්ගේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, වාර්ගිකත්වය සහ භාෂාව, සහ සමාජ පන්තිය, සහ සමාජ-ආර්ථික මට්ටම නිසාය. ඇතැම් ජනගහණයන් අපේ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය නිසා සාපරාධී බවට පත් කර (ලිංගික සුළුතරයන්ට අයිතිවෙන අය වැන්නන්) ඇති අතර, ඒ හේතුවෙන් ඔවුන් අපරාධයක වින්දිතයකු වන විට පවා යුක්තියට කිසිදු ප්‍රවේශයක් නොමැත. වැඩි වෙමින් පවතින, අඛණ්ඩ මිලිටරිකරණයක් පවතින සන්දර්භයක දී, ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත වැනි නීති හරහා මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකම් භයානක ලෙස උල්ලංඝණය කරද්දී, මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් අපි කණගාටු වෙමු.

අපගේ සිවිල්, දේශපාලනික සහ සමාජ-ආර්ථික අයිතිවාසිකම්වල ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් වැඩි වෙන අවුල් සහගත බවක් ඇති වටපිටාවක, ජනාධිපති සිරිසේන සහ රජයේ අනෙකුත් අයගෙන් අප ඉල්ලා සිටින්නේ මරණ දඬුවම ශ්‍රී ලංකාවේ නැවත-ක්‍රියාත්මක කිරීමේ උත්සාහයන් හකුලා ගන්නා ලෙසයි.

අප එසේම ජනාධිපති හට මතක් කරනු කැමැත්තේ, 2015 දී ජනතාව විසින් නව රජයට පැහැදිලි ජනවරමක් ලබා දුන් බවත්, එම ජනවරමට අනුව විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීම අතිශයින් වැදගත් බවත්ය. අපි මෙම සිද්ධිය දකින්නේ ජනාධිපතිගේ විධායක බලතලවලින් සිදු වූ නවතම විකාශනයක් ලෙසත්, ජනතා ඉල්ලීම්වලට කෙළින්ම ප්‍රතිවිරෝධී වෙන සිද්ධියක් ලෙසත්ය.

18 ஜூலை 2018

இலங்கையில் மீண்டும் மரண தண்டனையை செயற்படுத்துவதற்கு ஜனாதிபதியினால் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளை பெண்கள் செயற்பாட்டாளர்கள், மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் ஆகிய நாங்கள் வன்மையாக கண்டிக்கின்றோம்.

பெண்ணிய செயற்பாட்டாளர்கள், மனித உரிமை ஆர்வலர்கள், பல்கலைகழக ஆசிரியர்கள், ஆய்வாளர், பெண்கள் உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள், பெண்கள் அமைப்புக்களைச் சார்ந்தோர் ஆகிய நாங்கள் இந்த நாட்டின் பிரஜைகளாகிய அனைத்து மனிதர்களின் சமத்துவ உரிமைக்காக பணிபுரிவோர் என்ற வகையில் ஜனாதிபதி மற்றும் இலங்கை அரசுசார்ந்த ஒரு சிலர் மரண தண்டனையை செயற்படுத்த மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளை வன்மையாக கண்டிக்கின்றோம்.

போதைப்பொருள் வியாபாரம் செய்வோர், போதைபொருள் கடத்தலில் ஈடுபடுவோருக்கு மரண தண்டனையை செயற்படுத்துவது சார் சர்ச்சைகளை தேசிய, சர்வதேச செய்தி அறிக்கைகளில் கண்டு நாம் அதிர்ச்சி அடைந்தோம். இந்த செய்தியறிக்கையில் "தற்போதிலிருந்து போதைப்பொருள் சார் குற்றவாளிகளுக்கு சிறைத்தண்டனை வழங்காது நாம் அவர்களை தூக்கில் தொங்க விடுவோம்" என ஜனாதிபதி சிரிசேன அவர்கள் கூறியதாகப் படித்தோம்.

இலங்கையானது, 1970களில் இருந்து மரணதண்டனையை சிறைத்தண்டனையாக குறைத்து, எவரையும் மரணதண்டனைக்கு உள்ளாக்காமல் இருப்பது இலங்கையின் வழக்கம். இதனால் தெற்காசியாவில் மட்டுமல்லாமல் உலகலாவிய ரீதியில் மனிதாபிமானமும், மனித நல கோட்பாட்டையும், முன்னெடுத்து சென்றமைக்காக நல்ல பெயர் எடுத்த நாடாகும். மேலும், மரண தண்டனையை வழங்குவதன் விளைவாக எந்தவொரு பாரிய குற்றமும் குறையவில்லை என அனைத்து ஆய்வுகளும் கற்கைகளும் சுட்டிக்காட்டுகிறன.

அத்துடன் இலங்கையானது ஆழ்ந்த ஆன்மீக, சமயம் சார் அறவழி நாடாக காணப்படுகின்ற அதேவேளை, சமய தலைவர்களான, பௌத்த மஹாநாயகேயரும் கார்டினல் மால்கம் ரஞ்சித் போன்றோர் இம்முடிவை ஏற்றுக்கொள்வதாக படித்தபோது நாம் மேலும் அதிர்ச்சி அடைந்தோம்.

எந்தவொரு காரணத்திற்காகவும், எந்தவொரு குற்றத்திற்கும் மரண தண்டனையை கொடுத்தல் என்பது நமது ஜனநாயகத்தையும், மக்களின் உரிமையையும் சீர்குலைப்பதுடன் குறைத்து மதிப்பிடும் செயலாக அமையும் என நாங்கள் திடமாக நம்புகிறோம். இலங்கை பெண்களுக்கெதிரான அனைத்து பாராபட்சங்களையும் இல்லாதொழிக்கும் சமவாயத்தில் (CEDAW) கையெழுத்திட்ட நாடென்றவகையில் இது ஒரு உரிமை மீறல் செயலாகும். இது மனித வாழ்க்கை மற்றும் மனித உரிமைகளை மதிக்கும் ஒரு சமாதான, பொறுப்புணர்வுமிக்க சமத்துவ சமுதாயத்தை கட்டியெழுப்புக்கின்ற நம்பிக்கையை தகர்க்கும் ஒரு செயலாகும்; இது ஒரு மக்களை மையமாக கொண்ட ஆளுமை மாதிரியின் நம்பிக்கையை மேலும் மோசமாக்குகிறது.

<u>பிலிபீன்ஸ் நாட்டில் வெற்றிபெறாமை</u>

பிலிபீன்ஸ் நாட்டில் அவர்களது ஜனாதிபதி துதெர்தே மேற்கொண்ட 'போதைபொருட்களுக்கு எதிரான யுத்தம்" வெற்றியை பிரதிபலிக்கும் விடயமாகும் என்கின்ற முடிவை நாங்கள் செய்தியறிக்கைகளில் வாசித்தோம்.

துதெர்தேவின் போதைப்பொருட்களுக்கெதிரான யுத்தம் சர்வதேச அளவில் மிகுந்த விமர்சனத்துக்குள்ளாகியது. இது சர்வதேச சட்டப்படி ஆட்சியின் தரத்தினையும்

நெறிமுறைகளையும் மீறுகின்ற செயல் என பலதரப்பிலிருந்து கடுமையான விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டது. பிலிபீன்ஸ் நாட்டு மனித உரிமை ஆர்வலர்களும் தொடர்ச்சியாக நடைபெறும் கொலைகளுக்கெதிராக கண்டனம் தெரிவித்ததால், அவர்கள் நேரடியான அச்சுறுத்தல்களுக்கும், தாக்குதல்களுக்கும் ஆளானார்கள். பிலிபீன்ஸில் நடந்த இவ்வுண்மை நிகழ்வை ஜானாதிபதி சிரிசேனவுக்கு நினைவுபடுத்த கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

மனித உரிமை கண்காகாணிப்பு நிறுவனத்தின் உலகலாவிய அறிக்கை 2018 இன் படி, பிலிபீன்ஸில் 12000 நபர்கள் மரணித்துள்ளனர். மரணதண்டனைக்கு உள்ளானோர் மட்டுமில்லாமல் ஆயுதக்குழுக்கள் மற்றும் காவல்துறையினால் கொலைசெய்யப்பட்டவரும் இதனுள் அடங்குவர். மரணதண்டனைக்கு உள்ளானோரில் பெரும்பாலானோர் ஏழைமக்களாவர். இப்பட்டியலில் குழந்தைகளும் உள்ளடங்கிய அவலம் பிலிபீன்ஸில் நிகழ்ந்துள்ளது**.**

<u>பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை</u>

கடந்தகாலத்தில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை, அதிலும் சிறுமியருக்கெதிரான பாலியல் வன்முறையே மரண தண்டனைக்கு முக்கிய காரணமாக கூறப்படுகின்றது. 2015 ல் ஐந்து வயது சிறுமி (செயா சடெவ்மி) பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்ட பிறகு இது பற்றிய வாக்குவாதம் மீண்டும் முன்வைக்கப்பட்டது. இருப்பினும் பரந்த எதிர்ப்பு மற்றும் கோரி க்கைகள் முன்வைக்கப்பட்ட காரணத்தால் இப்பிரச்சினையின் மூல காரணங்களை கண்டறியும் முயற்சியில் ஈடுபடுவோம் என அமைச்சரவை அறிக்கை விடுத்தது.

டைலீ மிரர் நாளிதழில் வெளியான செய்தியின்படி, மரணதண்டனை அளிக்கக்கூடிய குற்றங்களில் பாலியல் வன்முறையையும் கொலைகுற்றத்துடன் போதைப்பொருள் கடத்தலி னையும் சேர்க்க அரசு முனைவதாக கண்டோம்.

பெண்கள் உரிமைக்காக பணிபுரியும் நாங்கள் பெண்ணிய கோட்பாடுகளுடனே எமது பணிகளை முன்னெடுத்துசெல்கின்ற இச்சூழலில் பெண்கள், சிறுமியருக்கெதிரான பாலியல் வன்முறையை காரணம் காட்டி மரணதண்டனையை நியாயப்படுத்துவத்தை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம். நாட்டில் ஏற்கனவே செயல்பாட்டிலுள்ள சட்டங்களை மிகவும் வலுவாக அமுல்படுத்தி நியாயமான வழிமுறைகள் மூலம் உண்மையான, பாரபட்சமற்ற நீதியான தண்டனையையே வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்ட பல பெண்கள், சிறுமியர்கள் விரும்புகின்றனர்.

<u>மக்களுக்கான நீதி</u>

நாட்டின் நீதித்துறையில் பல மாற்றங்களை கொண்டுவருதல் அத்தியாவசியமாகும். நமது நீதித்துறையில் மக்களுக்கான நீதியை வழங்குவதில் பல பிரச்சினைகள் உள்ளது. இவ்வாறு நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளில் நீண்ட கால தாமதங்கள், ஊழல், அதிகார துஷ்பிரயோகம், பாரபட்சமான நீதிமன்ற நடைமுறைகள் அடிக்கடி நீதியை சீர்குலைப்பதனூடாக நாம் தடைகளை எதிர்நோக்குகின்றோம்.

சில குறிப்பிட்ட நபர்கள் , குழுக்கள் தங்களது இனம், பால்நிலை, வர்க்கம், மொழி, சமூக பொருளாதார நிலை ஆகிய காரணத்தால் நீதியமைப்பில் பாதகமான நிலையை சந்திக்கின்றனர். இன்னும் சிலர் சட்டத்தின்கீழ் இன்றும் குற்றவாளிகளாகவே காணப்படுகின்றனர் (உ.தா: பாலியல் சிறுபான்மையுடையோர்). இத்துடன் மனித உரிமைகளை மதிக்காத ‘பயங்கரவாத எதிர்ப்புசட்டம்’ போன்ற சட்டங்கள் இன்றும் இயங்கிகொண்டிருக்கும், அதிகரித்துவரும் இராணுவமயமாக்கல் போன்ற அடிப்படை

பிரச்சினைகள் இருக்கும் சூழல் மரணதண்டனையை செயல்படுத்தல் மிகவும் அபாயமான செயல் என நாங்கள் திடமாய் கூறவிரும்புகின்றோம்.

நமது அரசியல், சமூக, பொருளாதார உரிமையைப் பாதுகாப்பதைப் பற்றிய கவலை அதிகரிக்கும் சூழ்நிலையில் மரணதண்டனையை மீண்டும் செயல்படுத்தும் முயற்சிகளை இந்த நாட்டின் அரசாங்கமும், ஜனாதிபதி மைத்ரிபால சிறிசேன அவர்களும் உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும் என நாங்கள் கோரிக்கை விடுக்கின்றோம்.

நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி பதவி நீக்கம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு தெளிவான ஆணையை மக்கள் 2015 ஆம் ஆண்டில் புதிய அரசாங்கத்திற்கு வழங்கியதை ஜனாதிபதிக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறோம். தற்போதைய அபிவிருத்தி செயற்றப்பட்டில் ஜனாதிபதியின் நிறைவேற்று அதிகாரங்களை விரிவுபடுத்துவதையும் இவை மக்களின் கோரிக்கைகளுடன் நேரடியான முரண்படுவதையும் நாம் காண்கின்றோம்.

கையொப்பம்: